

partea ce este pentru conținut obiectelor este divizată în două compartimente esențiale. Cea din urmă desigur este destinată pentru fabricația sodiei, a două pentru sulfatul de sodiu. Partea ce servește la producția sulfatului de sodiu este de gres, iar cea pentru sodiu este făcută de cărămidă.

În acest mod de fabricație, azotul acidului și produsul este combinate se află amestecate; acidul chlorhidric este anevoc a se condensa azotul, se degaje în parte în atmosferă și devine un element vegetal. Spre a dizolva acidul chlorhidric, se adăugă azotul de carbon într-o serie de condiții diferite, ce cuprind apă și carbonat de calce. Acești condiții sînt cîte o dată făcute în timpuri calcarii.

Sulfatul de sodiu poate să se tragă și din apele-morte ale smîrcurilor salante. Se găsește în eflorescență pe oare-care lăve ale Bessarabiei; există pe oare-care părți ale Austriei și ale Ungariei de jos.

D. Casaseca la găsit în stare anhidră în vecinătatea Madridului, și i a dat nume de thenardit.

Întrebări și răspunsuri. — Întrebările sulfatului de sodiu sînt importante; acestea sînt servite mai că seamă la fabricația sodiei artificiale și a sticlei.

Se întrebă de asemenea în medicină ca curățenie.

CARBONATU DE SODIU. $\text{NaO}, \text{CO}_2, 10\text{HO}$.

Carbonatul de sodiu este o sare albă, fără miros, de o saoare acru și puțin caldă, de o reacție alcalină. Este prea solubil în apă fierdă, și cristaliză în prisme mari romboidale ce cuprind 10 echivalenți de apă sără 62, 69 la sută.

După D. Poggiale,

100 părți de apă la	0°	dizolvă	7,08	de carbonat de sodiu.
100	—	10°	—	16,66
100	—	20°	—	25,83
100	—	25°	—	30,83
100	—	30°	—	35,90
100	—	104°	—	48,5